

29 Μαρτίου 2010

Η ασκήτρια Λαμπρινή από την Άρτα (μέρος 2ο)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

ΦΟΒΕΡΕΣ ΝΗΣΤΕΙΕΣ...

Σ' όλη την ζωή της είχε μονοφαγία και ξηροφαγία. Έτρωγε συνήθως ψωμί και ελιές. Στο τριήμερο (της τεσσαρακοστής) δεν έτρωγε και δεν έπινε τίποτε. Κοινωνούσε την καθαρά Τετάρτη και μετά συνέχιζε την τελεία νηστεία.....

Τις ημέρες πού δεν έτρωγε τίποτε έπινε γύρω στις 3 μ.μ. ένα κουταλάκι ζεστό νερό. Το συνηθισμένο φαγητό της ήταν μια πατάτα βρασμένη με ξύδι. Τα παιδιά της την πίεζαν να φάει, αλλά αρνιόταν και απαντούσε: «Μη στενοχωριέστε, δεν θα πεθάνω από τη νηστεία, η προσευχή είναι η τροφή μου. Το σώμα θα το περιποιηθώ γιατί είναι η κατοικία της ψυχής μου. Όταν έρθει η ώρα θα φάω. Μην ανησυχείτε».

Της έκανε το πρωί η κόρη της καφέ και το απόγευμα πού πήγαινε να πάρει το φλυντζάνι ήταν απείραχτο... Το Πάσχα πού κάθονταν όλοι μαζί να φάνε, η Λαμπρινή μιλούσε για τον Θεό και μετά από πίεση έτρωγε μια κουταλιά γιαούρτι η μια πιρουνιά σαλάτα.. έλεγε: [\(περισσότερα...\)](#)